

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera (przewodniczący)

SSN Bohdan Bieniek

SSN Krzysztof Rączka (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Z.P.

przeciwko 1) „J.” Spółce Akcyjnej w J., 2) Skarbowi Państwa - Ministrowi Energii w W.

o odszkodowanie z tytułu utraty prawa do bezpłatnego nabycia akcji pracowniczych i odszkodowania z tytułu naruszenia zasady równego traktowania w zatrudnieniu, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 29 lipca 2020 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. - Ośrodka Zamiejscowego w R.

z dnia 31 grudnia 2019 r., sygn. akt IX Pa [...],

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 31 grudnia 2019 r., sygn. akt IX Pa [...], Sąd Okręgowy w G. Ośrodek Zamiejscowy w R. odrzucił skargę kasacyjną wniesioną przez powódkę Z.P. od wyroku Sądu Okręgowego w G. Ośrodek Zamiejscowy w R. z 3 października 2019 r., sygn. akt IX Pa [...], którym Sąd drugiej instancji oddalił jej apelację od wyroku Sądu Rejonowego w J. z 18 czerwca 2019 r., sygn. akt IV P [...].

Z.P. złożyła 28 października 2019 r. skargę kasacyjną, którą sporządziła osobiście.

Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności przemysłowej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji.

Sąd Okręgowy ocenił zatem, że sporządzenie skargi osobiście z naruszeniem art. 87¹ k.p.c. jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia skargi na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. jako niedopuszczalnej. Powódka osobiście złożyła zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego, podnosząc, że skargę kasacyjną sporządziła osobiście, bowiem adwokat ustanowiony z urzędu stwierdził w opinii o braku podstaw do sporządzenia skargi kasacyjnej, że Sądy *meriti* nie naruszyły swobodnej oceny dowodów. Powódka wskazała również, że skarga kasacyjna wniesiona przez nią w niniejszej sprawie jest uzasadniona z przyczyn wymienionych w treści zażalenia.

Strona pozwana nie wносиła odpowiedzi na zażalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu.

Na podstawie art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Należy zauważyć, że przymus adwokacko-radcowski wynika z przytoczonego wyżej przepisu Kodeksu postępowania cywilnego. Skarżąca, jeżeli nie stać jej na profesjonalnego pełnomocnika, mogła wystąpić o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do sporządzenia zażalenia. Nic nie stało również na przeszkodzie, aby zwrócić się o bezpłatną pomoc prawną świadczoną *pro bono* przez liczne

kancelarie i fundacje. Nie ma jednak możliwości, aby sądy powszechne, czy też Sąd Najwyższy mogły pominąć wymóg zastępstwa przez profesjonalnego pełnomocnika ustanowiony w art. 87¹ § 1 k.p.c., w szczególności, nie stanowi podstawy do pominięcia tego wymogu fakt, że pełnomocnik z urzędu sporządził w niniejszej sprawie opinię o braku podstaw do sporządzenia skargi kasacyjnej.

Bez znaczenia dla zasadności odrzucenia skargi kasacyjnej pozostawały argumenty powódki dotyczące jej merytorycznej zasadności, bowiem skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu z powodu braków formalnych, a nie oddaleniu z uwagi na jej merytoryczną niezasadność, która w ogóle nie była w tej sytuacji przedmiotem badań ze strony Sądu.

Z tych powodów, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.